

# MAZOWSZE I PODLASIE W OGNIU 1944-1956

Wiktor Waclaw Stryjewski „Cacko”



## Wiktor Waclaw Stryjewski „Cacko”

Sierż. Wiktor Waclaw Stryjewski „Cacko” – ur. 1 IX 1915 r. w Żychowie, gm. Raciąż, pow. Sierpc. Przed wybuchem II wojny światowej mieszkał w rodzinnej miejscowości, gdzie prowadził 27 hektarowe gospodarstwo. Uczestniczył w wojnie obronnej 1939 r. w szeregach 32. pułku piechoty. W okresie okupacji niemieckiej był żołnierzem AK w Obwodzie Sierpc. Po wkroczeniu wojsk sowieckich został skierowany przez swoje dowództwo do Służby Ochrony Kolei w Sierpcu. W lutym 1946 r. stanął w obronie Polki gwałconej przez sowieckiego żołnierza, którego zabił, za co został aresztowany przez UB. Dzięki pomocy współpracującego z podziemiem funkcjonariusza resortu bezpieczeństwa zbiegł z aresztu. Ukrywał się na terenie powiatu sierpeckiego, gdzie wstąpił do oddziału Ruchu Oporu Armii Krajowej Obwodu krypt. „Mewa”, dowodzonego przez Leona Ziółkowskiego „Lisa”. Wyróżnił się w wielu akcjach zbrojnych skierowanych przeciw komunistycznemu aparatowi represji, m.in. likwidując posterunki MO i urzędy gminne w Zawidzu, Strzegowie, Rościszewie, Łęgu, Skrwilnie, Lidzbarku, Gralewie. Podczas amnestii 1947 r., wspólnie z por. Franciszkiem Majewskim „Słonym” nie ujawnił się. Brał udział w rozbiciu obławy UB i MO 12 VII 1947 r. pod Okalewem w powiecie rypińskim (poległo wówczas 16 funkcjonariuszy resortu bezpieczeństwa). 11 X 1947 r. we wsi Chudzynek, gm. Drobin, pow. Płock wykonał zamach na Władysława Rypińskiego „Rypeę” (dowódcę pepeerowskiego „szwadronu śmierci” skrytobójczo mordującego członków PSL i byłych żołnierzy AK). W październiku 1947 r. wszedł w skład 11. Grupy Operacyjnej NSZ, obejmując dowództwo patrolu bojowego działającego na terenie powiatów płockiego, płockiego i sierpeckiego. Ujęty przez UB 8 II 1949 r. po walce z 262-osobową grupą operacyjną KBW, UB i MO we wsi Galki, gm. Mała Wieś, pow. Płock, został skazany „...trzydziestoosmiokrotnie na karę śmierci [...]” przez Wojskowy Sąd Rejonowy w Warszawie. Wyrok wykonano 18 I 1951 r. w więzieniu mokotowskim. Miejsce jego pochówku pozostaje nieznane.



140 lat tradycji i doświadczeń!

